

บรรณาธิการ

ภาษาไทย

บทความ

เกียรติศักดิ์ อิชยานันท์ ดร. "ปัญหาทางสังคมวัฒนธรรมไทย" วัฒนธรรมไทย,

ปีที่ 23 ฉบับที่ 3 มี.ค. 27, กรุงเทพมหานคร.

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, สำนักงาน. "ความเป็นมาของงานส่งเสริมวัฒนธรรมไทย

โดยสังเขป." วารสารวัฒนธรรมไทย. (ฉบับพิเศษ) (ม.ป.ป.) : 18-2..

"แนวโน้มของสังคมไทย" วารสารวัฒนธรรมไทย. ปีที่ 24

ฉบับที่ 4 พ.ค. 28 กรุงเทพมหานคร.

วิทยา นาควชระ, นพ. "กิริยาส่อสกุล" ไทยรัฐ (5 พ.ค. 29)

วีระ บำรุงรักษ์, ดร. "สังคมวัฒนธรรมไทย" วารสารวัฒนธรรมไทย, ปีที่ 4

ฉบับที่ 4 พ.ค. 28 กรุงเทพมหานคร.

หนังสือ

ศิกฤทธิ์ ปราโมช. น.ร.ว. ลักษณะไทย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพาณิช, 2525

_____. การศึกษาภัณฑ์และเสริมสร้างวัฒนธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2525

จักร พรหมอยู่, ผศ. ความเข้าใจเกี่ยวกับสังคมไทย. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์
วังบูรพา, 2526.

_____. สังคมและวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์ วังบูรพา,
2523

จันทร์ ชุม เมืองปัก. ระบบการเมืองไทยและมารยาทสังคม. กรุงเทพมหานคร:
สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ.

ชำนาญ นิศารัตน์. มารยาทของไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพาณิช, 2521.

เชิดชาย เทล่าหล้า. สังคมวิทยาชนบท. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แพรวิทยา, 2519.

ดุษฎีมาลา นาลาภุล, ท่านผู้หญิง. มารยาทเล่นน้อย. สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ, 2524.

บุญลือ วันทายนต์. ครอบครัวและวงศ์วาน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2526

ปีํ นาลาภุล, ม.ล. ระเบียบการแสดงอิริยาบถ ฯ อันเป็นมารยาทไทย. พิมพ์ครั้งที่ 8 กองวัฒนธรรม กระทรวงศึกษาธิการ, 2520.

ประเสริฐ แย้มกลืนฟูง. ครอบครัวไทย. กรุงเทพมหานคร: คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523. (อัชสานา)

ประลิทธ์ สาวสติตาติ. ครอบครัวและเครื่องญาติในกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียน วังบูรพา, 2516.

แปลก สนธิรักษ์. ระเบียบสังคม ประเพณี วัฒนธรรม และศาสนา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ครุสภา, (ม.ป.ป.), 2520.

ไฟกรย เครือแก้ว. ลักษณะสังคมไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์พระนครพานิช, 2509.

ภูมิพลอดุลยเดช, พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว. กราธรรมราชนคราช พระบรมราชด้ำรัส พระบรมราโชวาทพระราชหัตถเลขา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์นนทบุรี, 2517.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อักษรนับพิเศษ, 2520.

สุภาวดี มิตรสมหวัง. สังคมไทย. ภาควิชาสังคมวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ โรม บางเขน, กรุงเทพมหานคร:

สนิท สมครกการ. มีเงินกี่นับวันอึ้งมีทองกี่นับว่าฟี : ระบบครอบครัวและเครื่องญาติของไทย บรรณกิจ, 2519.

สุพัตรา สุภาพ. สังคมวิทยา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพาณิช, 2522.

▷ สุนทรี โคงิน และสนิท สัมภารก. คำนิยมและระบบคำนิยมไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักวิจัยสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2522.

อานันท์ อากาศิริมย์. สังคมวัฒนธรรม และประเพณีไทย. กรุงเทพมหานคร: แพร่พิทยา, 2519.

มนุษย์กับสังคม : สังคมและวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์บ้านกรุงนฤกูลกิจ, 2515.

พธยา สายถู. สังคมวิทยา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพาณิช, 2523.

รุจ เบเนดิคต์. พฤติกรรมและวัฒนธรรมของคนไทย แปลและเรียบเรียงโดย พรหนี ฉัตรพลรักษ์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เจ้าพระยา, 2524.

งานวิจัย

กอบแก้ว สิงห์ดี. "ความคิดเห็นของนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มีต่อ วัฒนธรรมไทย." วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.

ซูภาพ พัชรัช เรืองร. "ความคิดเห็นเกี่ยวกับคำนิยมทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาใน" กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท ภาควิชาบัณฑิต ภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

ดวงเตือน พันธุ์วนิวิน และจารุรา สุวรรณ์. "ครอบครัวและการอนุรักษ์วัฒนธรรมทางจิตใจ" สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.

นิภา พงศ์วีรัตน์. "การศึกษาปัญหาสังคมของเด็กวัยรุ่นตอนต้นในโรงเรียนมัธยมศึกษา."

ปริญานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประจำปี 2520.

นุปดา นวลลักษณ์. "ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของครูสังคมศึกษาในการพัฒนาจริยธรรม." วิทยานิพนธ์

ปริญานิพนธ์มหาบัณฑิต ภาควิชาแม่ยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526

นฤษร แก้วสอง, "การเปรียบเทียบพัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กวัยรุ่นในสังคมเมือง

และชนบทที่มีการอบรม เสียงดูแลแบบการคิดแตกต่างกัน." ปริญานิพนธ์

มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประจำปี 2524.

ประสาร นาลาภุล ณ อุทธยา. "ค่านิยมและความคาดหวังของเยาวชนไทย."

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

วิรະวรรณ อามระดิษ, "ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยม

ศึกษาตอนปลาย." วิทยานิพนธ์ปริญานิพนธ์มหาบัณฑิต ภาควิชาแม่ยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522,

วรรณสาร วรกิจ. "พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนในทัศนะของนักเรียน ครู

และผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในสังหวัดฉะเชิงเทรา."

ปริญานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2523.

เอนก พิพลีอชา. "ความคิดเห็นและบทบาทของผู้นำสماคมทางพุทธศาสนาในการปรับตัวของสماชิก

และประชาชนให้สอดคล้องกับความเป็นสมัยใหม่ของสังคมไทย." วิทยานิพนธ์ปริญญา

มหาบัณฑิต ภาควิชาแม่ยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526

อรันันท์ บุญประลิท. "ความคิดเห็นของครูและผู้ปกครอง เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ทั้งประเทศ

ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญานิพนธ์มหาบัณฑิต

ภาควิชาแม่ยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521

พอญา สายธู. "การวิจัยความเป็นอยู่และสนับสนุนของคนไทย." จุลสารวิจัยทางสังคมศาสตร์

คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร, 2523

ภาษาอังกฤษบทความ

Segallar, Denis. "Thai Ways." Bangkok: Thai Wattanapanich, 1979,

Mole, Robert L. "Thai Values and Behavior Pattern." Tokyo: Charles E. Tuttle Company, 1973.

งานวิจัย

Dougherty, Denis Donald. "Differential Acceptance of Normative Values among Adolescents in Missouri Schools."

Dissertation Abstracts International, (27): 110

Elliot, Thomas Lower, "Determination and Comparison of the Value of Various Student Groups, Secondary Business Teachers and Businessmen." Dissertation Abstracts International, 10(30): 430m, April, 1970.

Setar, Rustum Jchamberse "Cross - National Comparison of Certain Values Among Graduate Students from the United States, Pakistan, India and Thailand." Dissertation Abstracts International, 1143-1144, 1966.

ภาควิชานาม

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชาแม่ยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4 กรกฎาคม 2528

นักเรียนที่รัก

ข้าพเจ้า นางเยาวรัช บุญชัย มีความประสงค์จะทำการวิจัยหัวข้อ เรื่อง การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรยາไทยของนักเรียนแม่ยมศึกษาตอนปลาย ที่มาจากการอบรมครัวที่มีวิถีชีวิตแตกต่างกัน เพื่อนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียน การสอน กิจกรรม จริยศึกษา ให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

การวิจัยครั้งนี้จะஸ์เร็จลงได้ก็ต่อเมื่อความร่วมมือจากทุกคน โปรดอยู่ๆมาสละเวลา อันมีค่ามีประโยชน์ของท่านตอบแบบสอบถามฉบับนี้โดยไม่ต้องลงชื่อของท่าน คำตอบของท่านจะใช้ในการวิจัยครั้งนี้เท่านั้นไม่มีวัตถุประสงค์อื่น แต่เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงหลักสูตรการเรียน การสอน การจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความเป็นจริงและความเหมาะสม ดังนั้นจึงขอให้ ท่านได้โปรดตอบคำถามทุกข้อตามความคิดเห็นของท่านอย่างแท้จริง

ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านในครั้งนี้เป็นอย่างดี ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสสืดด้วย

รักและบรรณาธิคุณ

(นางเยาวรัช บุญชัย)

ตอนที่ 1ข้อบุล เกี่ยวกับตัวนักเรียน

ขอให้นักเรียนตอบแบบสอบถามนี้ตรงกับความ เป็นจริงที่เกี่ยวกับตัวนักเรียน

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ 15 ปี 16 ปี 17 ปี
 18 ปี 19 ปี 20 ปีขึ้นไป
3. นับถือศาสนา พุทธ คริสต์
 อิสลาม อื่น ๆ โปรดระบุ....
4. บ้านพักและที่อยู่อาศัยขณะนี้ อยู่ในเขตเทศบาล/เขตสุขาภิบาล อ่าเภอหรือจังหวัด
 อยู่นอกเขตเทศบาล/เขตสุขาภิบาล อ่าเภอหรือจังหวัด
5. ขณะนี้พักอาศัยอยู่กับ ครอบครัวของนักเรียน
 ครอบครัวของผู้อื่น บ้านญาติ หรือหอพัก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2

นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อแล้ว เลือกตอบข้อที่คิดตอบใกล้เคียงกับความ เป็นจริง ในชีวิตครอบครัวของนักเรียนมากที่สุดข้อใดข้อหนึ่ง ข้อ ก. หรือ ข้อ น. โดยใช้เครื่องหมาย กากบาท (X) ทั้งหัวข้อ

1. สมาชิกในบ้านของนักเรียนมีใครบ้าง

- ก. พ่อ แม่ อุกฯ และญาติพี่น้องอื่นๆ เช่น ปู่ ย่า ตา ยาย ลุง ป้า น้า อา ฯลฯ
- ข. พ่อ แม่ อุกฯ / หรือ คนรับใช้เท่านั้น

2. ส่วนใหญ่ครอบครัวเป็นผู้ดูแลสินใจเรื่องต่างๆ และเป็นหลักสำคัญแก่คนในครอบครัว

- ก. ผู้ที่มีอาชญากรรมสูงสุดในบ้านหรือพ่อ เป็นผู้ดูแลสินใจ
- ข. ทุกคนในบ้านใหญ่ในบ้านมีโอกาสแสดงความคิดเห็นและตัดสินใจร่วมกัน

3. ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวของนักเรียนเป็นอย่างไร

- ก. โดยทั่วไปแล้วทุกคนในครอบครัวมีความรักใคร่สันทนาญาและช่วยเหลือกันระหว่างพี่น้อง เป็นจำนวนมาก
- ข. โดยทั่วไปแล้วทุกคนในครอบครัวมีความเป็นตัวของตัวเองช่วยเหลือตนเอง และ พึ่งตนเองเป็นสำคัญ

4. เมื่อมีปัญหาส่วนตัวนักเรียนแก้ไขอย่างไร

- ก. พ่อแม่หรือญาติดูแลสินใจแก้ปัญหาให้และคอยช่วยเหลือตลอดเวลา
- ข. พ่อแม่ปล่อยให้นักเรียนเป็นผู้ดูแลสินใจ แก้ปัญหาด้วยตนเอง

5. เมื่อมีปัญหาหรือความเดือดร้อนทางอย่างเกิดขึ้น ครอบครัวของนักเรียนปฏิบัติอย่างไร

- ก. ส่วนใหญ่มักขอความช่วยเหลือและพึ่งพาอาศัยกันระหว่างญาติพี่น้อง เสมอ
- ข. ส่วนใหญ่ดูแลสินใจและแก้ปัญหาด้วยตนเองภายใต้ความช่วยเหลือหรือพึ่งพาอาศัยจากญาติพี่น้อง

๖. นักเรียนเห็นว่าสิ่งใดมีความสำคัญต่อการค้า เนินชีวิตของนักเรียนและครอบครัวมากที่สุด
 ก. ชื่อเสียง เกียรติยศ เงินทอง และสิ่งอันวยความสะดวกในชีวิตมีความสำคัญเป็นอันดับต้นๆ
 ข. คุณธรรมและศีลธรรมมีความสำคัญเป็นอันดับแรก ชื่อเสียง เกียรติยศ เงินทอง และสิ่งอันวยความสะดวกในชีวิตมีความสำคัญเป็นอันดับต่อมา
๗. ครอบครัวของนักเรียนมีความเคร่งครัดในการปฏิบัติตามชนนธรรมเนียมประเพณือย่างไร
 ก. การปฏิบัติเคร่งครัดจนถึงการปฏิบัติในระดับสูง เช่น การทำบุญตามประเพณือันสำคัญทางศาสนา การนwashเรียน การเคารพบุชา พระพุทธ พระธรรม พระสังฆ
 ข. การปฏิบัติไม่ได้ เคร่งครัดจนถึงการปฏิบัติในระดับทั่วไปจะละเลยไม่ได้สนใจ
๘. ส่วนใหญ่แล้วนักเรียนหรือคนในครอบครัวใช้เวลาอยู่ร่วมกันในครอบครัวเป็นส่วนมาก
 ก. สนุกสนานและพักผ่อนโดยมีเวลาอยู่ร่วมกันในครอบครัวเป็นส่วนมาก
 ข. พักผ่อนตามอธิบายของแม่ลูก เช่น สถานที่ห้องเที่ยวต่าง ๆ ติสโก้ เด็ก ในที่ลับ
 ลานสเก็ต ฯลฯ
๙. การค้า เนินชีวิตหมายว่าของครอบครัวเป็นอย่างไร
 ก. ห่อแม่นักใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่คุยกับเด็กนักลูก ๆ ในบ้านว่าง
 ข. ห่อแม่นักจะออกไปทำงานพิเศษนอกบ้าน หรืองานเลี้ยงสังสรรค์ เข้าสังคมนอกบ้านมากกว่าอยู่บ้าน
๑๐. การเลี้ยงดูเด็ก ๆ ในครอบครัวจะเป็นหน้าที่ของใคร
 ก. ส่วนใหญ่ห่อแม่และญาติพี่น้องช่วยกันอบรุณเลี้ยงดู
 ข. ส่วนใหญ่เด็กจะอยู่กับคนรับจ้างเลี้ยงเด็กหรือสถานเลี้ยงเด็ก เพราะห่อแม่ทำงานนอกบ้าน

ตอนที่ ๓

ขอให้นักเรียนเลือกข้อความที่ตรงกับความคิด เห็นที่แท้จริงของนักเรียน
โดยใช้เครื่องหมาย ลงในช่องที่ต้องการ เพียงช่องเดียว

ลำดับที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1	การยืน					
	1.1 ถ้านักเรียนยืนคงอยู่ เมล็ดจนรู้สึกเมื่อยขา ที่นั่งไม่ได้จึงควรนั่งบันก์แพลงริมถนนหรือริม ทางเท้า.....					
	1.2 ถ้าไม่พอใจนักเรียนจะเอามือลัวงกระเบื้า ยืนเท้าเอว ขณะกำลังยืนอยู่ต่อหน้าครู.....					
2	การเดิน					
	2.1 ทำเดินที่เหมือนนายแบบและนางแบบ แฟชั่นแสดงถึงบุคลิกภาพที่ดี.....					
	2.2 เมื่อนักเรียนมีโอกาสเดินทางไปญี่ปุ่น รัฐสถานที่ จึงเดินนำหน้าไปเพื่อให้ท่าน เดินตามมาโดยเร็ว.....					
	2.3 ชายหญิงจับมือถือแขนโอบไหล่กันขณะเดิน ไปไหนเป็นการแสดงความสัมพันธ์เพื่อนฝูง.....					
3	การนั่ง					
	3.1 การนั่งไข่หัวท้างเป็นที่นิยมทั่วไปตามหลัก สากลถือว่าสุภาพไม่ว่าจะนั่งที่ใด.....					
	3.2 ขณะที่นั่งเรียนควรอุ้งในทำสบายนั่งต้อง สำรวมเพื่อให้ครูและนักเรียนเป็นกันเอง.....					

ลำดับที่:	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างชัดเจน	เห็นด้วย ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย อย่างชัดเจน
	3.3 เมื่อนักเรียนเข้าพบญาติ เช่น บุตร ย่า ที่ห้ามนั่งอยู่กับพื้นถ้าเกรงว่าไม่สละ发展机遇นั่นก็ทำได้.....				
4	การแสดงความเคารพ				
	4.1 ถ้านักเรียนพบครูขณะกำลังถือของพระรูปพระรังนักเรียนจะยกมือไหว้ก็ไม่สละ发展机遇ท่าເเบี้ນมองไม่เห็น.....				
	4.2 ถ้านักเรียนเดินไปพบพระสงฆ์ระหว่างทาง แต่ไม่ค้องไหว้พระในวัดพระสงฆ์ระหว่างทางนี่.....				
	4.3 ผู้ชายที่แสดงความเคารพอาย่างเรียนร้อยน้ำมนต์และอ่อนน้อมทำให้มองดูเหมือนเป็นคนอ่อนแอดูแลเข้มแข็งสมความเป็นชาย.....				
5	การเข้าพบผู้ใหญ่				
	5.1 การไป晤มาไหว้เป็นธรรมเนียมของไทยที่ถือปฏิบัติทุกครั้งเมื่อพบผู้ใหญ่.....				
	5.2 เมื่อนักเรียนเข้าพบและยินดีกับผู้ใหญ่ นักเรียนยืนตรงแล้วเอามือประ sanction กัน.....				
	5.3 ถ้าเข้าพบผู้ใหญ่ต้องรอให้ผู้ใหญ่ออกเสียก่อนจึงนึ่งลงได้.....				
6	การส่งและรับของจากผู้ใหญ่				
	6.1 ลูกส่งของข้ามศีรษะพ่อไปก็ไม่ถือว่าเสียหายแต่อย่างใด เพราะแสดงถึงความสนใจและเป็นกันเอง.....				

ลำดับที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
	6.2 การหยิบสิ่งของข้ามศีรษะไปหรือส่งของให้ผู้อื่นโดยการโยนถือว่าผิดในกรณีที่เราต้องการความสงบเรียบร้อย.....					
	6.3 การรับของจากครู เช่น สมุดแบบฝึกหัด เพียงยืนมือไปรับเอามาก็เพียงพอแล้ว.....					
7	การเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท					
	7.1 ผู้ชุมภาพยนตร์ต้องแสดงความเคารพ เมื่อได้ยินเพลงสรรเสริญพระบรมราชโภษก่อนออกจากโรงเรียนครบทุกครั้ง.....					
	7.2 เมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนินผ่านปะชาชนควรก้มลงทนมอบกราบถ้าสถานที่อำนวย.....					
	7.3 ผู้ที่จะรับพระราชทานปริญญาบัตรหรือสิ่งของจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวควรฝึกรับแบบงาน.....					

ลำดับ ที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1	การไม่กล่าวคำหยาบคายหรือไม่สุภาพ					
	1.1 แม้ว่าจะมีค่าที่ไม่สุภาพหรือผิดกฎหมาย ในที่สาธารณะถ้าแสดงถึงความเป็นกันเอง ก็ไม่น่าจะเสียหาย.....					
	1.2 การชูภาพนรด์เป็นเรื่องธรรมชาติ ที่จะคุยกันและพากษ์วิจารณ์การแสดง ของตราภาพนรด์กันเพื่อน ๆ ที่มาด้วย					
	1.3 ถ้ามีผู้ใดกล่าวคำไม่สุภาพหรือหยาบ คายกับเรา ก่อนที่สมควรที่จะตอบกลับ ด้วยคำพูดที่ไม่สุภาพหรือหยาบคาย เช่นกัน					
2	การไม่กล่าวว่าจากเท็จและพูดสองแง่ สองขยุน					
	2.1 เด็กที่ชูภาพหยาบคายสองแง่สองมุม แสดงว่าขาดการอบรมจึงไม่มีมารยาท พูดคุยก็ได้.....					
	2.2 การชูด้วยสำนวนและสำเนียง ภูก็องแสดงให้เห็นว่าได้รับการอบรมมาดี					
	2.3 ในสังคมปัจจุบันการชูด้วยรูปถ่าย ความสัมพันธ์ซึ่งก่อให้เกิดผลดีแก่ คนมากกว่าการพูดไม่ตรงกับความจริง เพื่อเอาตัวรอด.....					
3	การแสดงความคิดเห็น					
	3.1 นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่าง ตรงไปตรงมา แม้ว่าบางครั้งจะใช้ คำหยาบคายรุนแรงก็ตาม.....					

ลำดับ ที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
	๓.๒ ถ้านักเรียนได้ฟังเรื่องที่ไม่เห็นด้วย จากคำนออกเล่าของผู้อื่นนักเรียนจะแสดง ความเห็นทันที.....					.
	๓.๓ เมื่ออยู่ในที่ประชุมหากมีสิ่งใดก็ค พลาตนักเรียนควรนิ่งเสียเพราจะถือว่า บุคไปปลดใจเมื่นึงเสียคำลังทอง.....					
๔	การเป็นผู้ชุดและผู้ฟังที่ดี					
	๔.๑ นักเรียนแสดงความคิดเห็นกับเพื่อน ขณะสนทนากันโดยไม่จำเป็นต้องฟังจาก เพื่อน.....					
	๔.๒ การพูดด้วยกิริยาที่ไม่เรียบร้อยต่อ หน้าผู้ใหญ่เป็นสิ่งที่ไม่น่าจะเสีย หาย ถ้าเรื่องที่พูดไม่ตรงกับเรื่องของผู้ใหญ่.....					
	๔.๓ เวลาครูอธิบายเนื้อหาในชั้นเรียน นักเรียนอาจซุดหรือแสดงความคิดเห็น ระหว่างนั้นได้ เพื่อแสดงว่าตั้งใจเรียน.....					
๕	การกล่าวคำขอบคุณ ขอโทษ และลงท้าย ด้วยคำชุด ครบ คํะ					
	๕.๑ กล่าวคำขอบคุณผู้อื่นเพื่อไม่ให้เข้า ทวงบุญคุณภายหลัง.....					
	๕.๒ เมื่อทำผิดพลาดหรือต้องรับทราบผู้อื่น นักเรียนควรกล่าวคำขอโทษเพื่อไม่ให้ เข้าใจ誤...					

ลำดับ ที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
6	การสำรวจความว่าจาร 6.1 การพูดและท้าท้วงเสียงดังเมื่อ เรื่องบรรยายความคิดเห็น 6.2 การพยายามรับผู้ใหญ่ ขณะที่ เราทำงานอยู่ หมายความว่า 6.3 นักเรียนใช้คำพูดไม่ไพเราะกัน เพื่อสนับสนุนให้เพื่อนรู้ใจกัน.....					
7	การไม่ใช้ภาษาหยาบคาย 7.1 ถ้าผู้เรียนได้รับคำบ่นเล่าเรื่อง ของใครก็ตาม ซึ่งนักเรียนเห็นว่าไม่ ถูกต้อง นักเรียนจะวิจารณ์อย่างไม่ไว หน้า..... 7.2 ถ้าเห็นสามีของเพื่อนบ้าน ใบ เทยรักบทภูงค์อื่น นักเรียนจะบอกเรื่องนี้ ให้กรรมการของเข้าทราบทันที..... 7.3 เรื่องในครอบครัวของนักเรียน เช่น หนึ่สิน พ่อและแม่ทะเลาะกัน นักเรียน อาจนำมารับทุกคนกัน เพื่อทุกคนที่พบ เพื่อรับประทานความในใจ.....					

ภาคผนวก ๙

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายงานผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้กุศลให้คำแนะนำและตัดสินความตรงตาม เนื้อหาของแบบสอบถาม
เพื่อให้ข้อคิดเห็นมีความตรงในการวัดมีทั้งหมด 4 ท่าน ดังรายนามดังไปนี้

1. รองศาสตราจารย์ ดร.สุกิตย์ นิยมฤทธิ์ อาจารย์ประจำคณะสังคมวิทยาและมนุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
2. ดร. วีระ บ่ารุ่งรักษ์ ผู้อำนวยการฝ่ายวิจัยและวางแผน สำนักงานคณะกรรมการวิจัยและพัฒนา
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชำนาญ รอด เทศภัย อธิเด็ตผู้อำนวยการศูนย์วัฒนธรรมวิทยาลัยครุศาสตร์
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วรินทร์ นาศสกุล อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
5. นายวันชัย สิงห์ทอง ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนมัชಯนฐานบินกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม

ผู้วิจัยขอรับรองขอพระคุณเป็นอย่างสูง

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

รายชื่อโรงเรียนที่เก็บรวบรวมรวมข้อมูลในเขตการศึกษา ๑

จังหวัดนครปฐม	1. โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย 2. โรงเรียนครรภ์วิชัยวิทยา 3. โรงเรียนวัดไธสงวิทยา 4. โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา
จังหวัดนนทบุรี	1. โรงเรียนศรีบุณยานนท์ 2. โรงเรียนสตรีวนนทบุรี 3. โรงเรียนวัดเขมาภิรดาราม 4. โรงเรียนบางนาวทอง
จังหวัดปทุมธานี	1. โรงเรียนปทุมวิไล 2. โรงเรียนคณะราษฎร์บำรุงปทุมธานี 3. โรงเรียนอัญเชิร์ 4. โรงเรียนสายปัญญาธัชลิต
จังหวัดสมุทรปราการ	1. โรงเรียนสมุทรปราการ 2. โรงเรียนสตรีสมุทรปราการ 3. โรงเรียนค่านล่างโรง 4. โรงเรียนบางพลีราชวิถีบำรุง
จังหวัดสมุทรสาคร	1. โรงเรียนสมุทรสาครวิทยาลัย 2. โรงเรียนสมุทรสาครนุรักษ์ 3. โรงเรียนกระทุ่มแบบ "วิเศษสมุทรคุณ" 4. โรงเรียนวัดธรรมจริยาภรณ์

นโยบายวัฒนธรรมแห่งชาติ

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี

เรื่อง นโยบายวัฒนธรรมแห่งชาติ

วัฒนธรรมไทยเป็นเอกลักษณ์ของความเป็นชาติไทย เป็นรากฐานของการสร้างสรรค์ ความสามัคคีและความมั่นคงของชาติ เป็นสิ่งที่แสดงถึงศักดิ์ศรี เกียรติภูมิ และความภาคภูมิใจ ร่วมกันของคนไทย เป็นปัจจัยให้คนในชาติได้ประพฤติปฏิบัติในทางที่ดีงามมีคุณธรรม เพื่อพัฒนา คนเมือง พัฒนาสังคมและประเทศชาติ สมควรต้องรักษาและส่งเสริมวัฒนธรรมไทยอย่างจริงจัง และกว้างขวาง เป็นพิเศษ ตามนัยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่ระบุไว้ว่า “รัฐผิงส่งเสริม และรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมของชาติ”

ฉะนั้น คณะรัฐมนตรีจึงกำหนดนโยบายวัฒนธรรมแห่งชาติ เพื่อเป็นหลักให้หน่วยงาน ของรัฐและเอกชน รวมทั้งประชาชน ร่วมกันรักษาและส่งเสริมวัฒนธรรมอย่างมีเนื้หาหมายห่วง กัน และประสานสอดคล้องต้องกันดังนี้

๑. ส่งเสริมการนำร่องรักษาวัฒนธรรมไทยทุกด้านให้เจริญด้วยการศึกษา ค้นคว้า วิจัย ที่นี่ ที่นั่น และพัฒนาประเทศด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และการบังคับใช้กฎหมาย บังคับ กิจกรรมทางวัฒนธรรมและศาสนา และทำนุบำรุงศิลปะสถาปัตยกรรม ให้ริสุทธิ์ เพื่อเป็นหลักในการพัฒนาจิตใจ ประชาชน

๒. เผยแพร่วัฒนธรรมไทยทุกด้านนำไปสู่ประชาชน ถึงขั้นปฏิบัติให้แพร่หลายยิ่งขึ้น เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ระหว่างนักถึงความสำคัญของวัฒนธรรมที่มีค่า เอกลักษณ์ ศักดิ์ศรี ความสามัคคี และความมั่นคงของชาติ ตลอดจนเกิดความเข้าใจชึ้นกันและกัน ทั้งภายในประเทศ และระหว่างประเทศ

๓. ส่งเสริมวัฒนธรรมพื้นบ้านและวัฒนธรรมของกลุ่มชนในท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนมี ความเข้าใจ เห็นคุณค่าและยอมรับวัฒนธรรมของท้องถิ่นชึ้นกันและกัน ก่อให้เกิดการสนับสนุน ทางวัฒนธรรมไทยยิ่งขึ้น

4. สันบสนุนส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกับต่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจดีระหว่างชาติ รวมทั้งรู้จักเลือกสรรวัฒนธรรมของต่างชาติ ที่เผยแพร่เข้ามาในประเทศไทยหรือผลจากการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม โดยนำมากลุ่มกรองปรับปูน ดัดแปลงให้เหมาะสมกับวิธีการค่า เนินชีวิตของคนไทยและความมั่นคงปลอดภัยของชาติ

5. สันบสนุนส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐและของเอกชน ที่ค่า เนินงานด้านวัฒนธรรม ได้ประสานงานกันอย่างใกล้ชิด โดยการร่วมสรุฟกำลังทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อรักษาและส่งเสริมวัฒนธรรมให้มั่นคง เป็นพื้นฐานของการค่า เนินชีวิตของประชาชน ตลอดจนร่วมกันแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวกับวัฒนธรรม เพื่อให้วัฒนธรรมมีบทบาทสนับสนุนการพัฒนาประเทศไทยอย่างแท้จริง

ประกาศ ณ วันที่ พฤศจิกายน 2524

พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

นายกรัฐมนตรี

ศูนย์วิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นโยบายวัฒนธรรมในแผนพัฒนาการศึกษา ระยะที่ 5 (พ.ศ. 2525 - ๑๑.๙. ๒๕๒๙)

นโยบายเพื่อแก้ปัญหาวัฒนธรรมในแต่ละด้านมีดังนี้คือ

1. เร่งทำบุญบำรุงส่งเสริมศาสนาให้เป็นที่ยึดมั่นทางจิตใจ และพัฒนาจริยธรรมคุณธรรมของประชาชนให้มีระเบียบวินัยทั้งส่วนตนและส่วนรวม
2. เร่งส่งเสริมการศึกษาของเยาวชน โดยให้มีการเรียนธรรมศึกษาทั้กกระดับ และส่งเสริมให้เยาวชนประกอบกิจกรรมทางศาสนาตาม江北ศิลปะ เพลิด
3. ส่งเสริมให้เยาวชนและข้าราชการประกอบกิจกรรมทางศึกษาในวันสำคัญประจำสัปดาห์
4. เร่งทำบุญบำรุงส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติทั้งทางวัฒนธรรมและจิตใจ เพื่อปลูกฝังให้คนในชาติเกิดความรัก คิดสร้างสรรค์ความสวยงาม ความมีระเบียบ อนุรักษ์ สืบทอดมรดกทางศิลปวัฒนธรรมที่ดีให้เป็นเอกลักษณ์ของชาติ และเกิดความนิยมในการผลิตและใช้ผลผลิตทางศิลปวัฒนธรรมที่เน้นงามของไทย
5. เร่งทำบุญบำรุงส่งเสริมวัฒนธรรมทางชนบทรามเนียม ราชประเพลิง 江北ประเพลิง ไทยและภาษาไทยอันเป็นภาษาประจำชาติ
6. จัดให้มีองค์กรกลางทางวัฒนธรรมหรือปรับปรุงองค์กรของรัฐที่มีอยู่แล้วให้มีหน้าที่และอำนาจจัดย่าง เพียงพอในการบริหารงานวัฒนธรรมของชาติโดยส่วนรวม ในระยะ เวลาอันสัมภาร

ทั้งนี้ จะได้เน้นบทบาทของประชาชนและภาคเอกชนให้เข้ามามีส่วนร่วมอย่างสำคัญในการดำเนินงานตามนโยบายดังกล่าวนี้

นโยบายของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

1. จะเร่งรัดให้มีการส่งเสริมการเผยแพร่วัฒนธรรมและค่านิยมที่ถูกต้องให้แก่ชนในชาติ เพื่อก่อให้เกิด ความรัก ความสามัคคีต่อกัน ซึ่งจะนำไปสู่ความเป็นอ่อนในสังคม ความมั่นคง และการพัฒนาประเทศ
2. จะเร่งรัดให้มีการศึกษา ค้นคว้า วิจัย พัฒนา ปลูกฝัง ปักธงรักษา ส่งเสริม เมยแวร์และสืบทอดวัฒนธรรมอันดีงาม เพื่อสร้างไว้ชั่ง เอกลักษณ์และมาตรฐานของชาติ

3. จะเร่งรัดพัฒนา นักเรียน นิสิต นักศึกษาและประชาชนให้มีความรู้ ทักษะและความซื่อสัตย์ในวัฒนธรรมของชาติ เพื่อให้สามารถต่อสู้ เนินชีวิตอันมีค่าต่อสังคมและประเทศชาติ
4. จะสนับสนุนและส่งเสริมให้ภาคเอกชนร่วมมือกับภาครัฐบาลที่นี่และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมของชาติให้เหมาะสมกับกาลสมัย เกือบตลอดของการพัฒนาประเทศไทยยิ่งขึ้น
5. จะเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างชนในชาติและกับชาติอื่น เพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกัน โดยการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม

แนวทางในการดำเนินงาน

1. ใช้วิธีการศึกษา ค้นคว้า รวบรวม ผลงานต่าง ๆ ที่หน่วยงานต่าง ๆ ได้ดำเนินการมาแล้ว และดำเนินการศึกษาสำรวจวิจัยงานต่อไป เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนางาน
2. ใช้วิธีการประสานงานร่วมมือส่งเสริมสนับสนุนหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมที่มีอยู่แล้ว ให้ช่วยกันดำเนินงานด้านวัฒนธรรมตามแผนงานที่ได้กำหนดขึ้น
3. แสวงหา ฝึกอบรม จัดสัมมนา เพื่อสร้างบุคลากรหลักในงานวัฒนธรรมต่าง ๆ เพื่อให้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนางานวัฒนธรรม
4. ทางานพัฒนาหน่วยงานและงานโครงการต่างๆ ของหน่วยงานนั้น ๆ ที่มีและทำอยู่แล้ว ให้สามารถแก้ปัญหาและก้าวหน้าต่อไป
5. ส่งเสริมสนับสนุนให้หน่วยงานเข้ามามีส่วนร่วมร่วมกับหน่วยงานวัฒนธรรมมากขึ้นและขยายกิจการโครงการต่าง ๆ มากขึ้นทั้งประเทศ
6. เน้นการใช้สถาบันการศึกษาเป็นที่นิยมหลักในการดำเนินงาน
7. ส่งเสริมให้ทุกชั้นหัวดูมีงานส่งเสริมเผยแพร่และพัฒนาวัฒนธรรมของจังหวัดให้มีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด
8. ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพิจารณาและต่อเมืองงาน ให้เกิดทักษะว่าวัฒนธรรมเป็นงานของประชาชนทุกคน เพื่อความมั่นคงและการพัฒนาประเทศ
9. ให้การสารหรือเอกสารที่จัดทำขึ้นเป็นการเฉพาะ เป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประชาชน
10. เมย์พร้อมทั้งทางสื่อสารมวลชนให้กว้างขวาง

11. แลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้านวัฒนธรรมกับต่างประเทศ เพื่อความเข้าใจอันดี คือกัน เรียนรู้ซึ่งกันและกันเพื่อผลการพัฒนาวัฒนธรรมไทย และการพัฒนาประเทศโดยถือเรื่องความมั่นคงของชาติและนโยบายของรัฐบาลเป็นสำคัญ

12. ทำข้อเสนอแนะ เสนอความคิดเห็นต่อประชาชน เพื่อหาและสร้างให้เกิดประชาธิคือ เป็นแนวทางในการพัฒนาคนและพัฒนาชุมชน

13. แสวงหาเงินทุนจากแหล่งทรัพยากรต่าง ๆ มาช่วยดำเนินงาน

14. งานวัฒนธรรมจะต้องคำนึงถึงการให้ครอบครุณไปถึงทุกแขนงงานทั้งด้านศิลปะ มนุษยศาสตร์ การซ่างฝึกหัด กีฬาและนันทนาการ และศักยกรรมศิลป์

15. จัดให้มีการติดตามประเมินผลงาน ทุกระยะ เพื่อหาทางเร่งรัดพัฒนาฯ ให้เกิดความกระตือรือร้นและเกิดประสิทธิผลอยู่ตลอดเวลา

16. การกำหนดความสำคัญก่อนหลังของงานมีหลักการดังนี้

16.1 เป็นงานเพื่อสร้างค่านิยมที่ดีงามในการดำเนินชีวิตของประชาชนชาวไทย

16.2 เป็นงานเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

16.3 เป็นงานเพื่อการสืบทอดให้วัฒนธรรมในเรื่องนั้น ๆ คงอยู่ไทยเฉพาะเรื่องที่กำลังจะสลายหายไป

16.4 เป็นงานเพื่อสร้างเสริมความมั่น้ำใจและการดำเนินชีวิตในแบบประชาธิคุณ

16.5 เป็นงานเพื่อส่งเสริมความสามัคคี ความร่วมมือกันระหว่างชนในชาติ

16.6 เป็นงานเพื่อเสนอแนะทางปฏิบัติให้กับประชาชน เพื่อแก้ปัญหาของสังคมไทย

16.7 เป็นงานเพื่อเสริมสร้างวิถีชีวิตตามแนวทางพระศาสนา

17. ส่งเสริมการสร้างเกียรติคุณของคนในชาติในด้านต่าง ๆ

18. เลือกใช้วัฒนธรรมทางการศึกษาที่เหมาะสม เพื่อพัฒนางานวัฒนธรรม

19. จัดระบบแบบรูปบริหารงานวัฒนธรรมของชาติให้ขยายกว้างขวางออกไป ให้มีการประสานงานและขยายการดำเนินงานออกไปทั่วประเทศ

20. ใช้วิธีแบบโครงการนำ (Pilot Project) จากกลุ่มเล็กแล้วขยาย出去

ตัวอย่างการคำนวณ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
บุคลากร暨มหาวิทยาลัย

ตัวอย่างการคำนวณค่าร้อยละ

$$\begin{aligned}
 \text{ร้อยละ} &= \frac{\text{จำนวนคำตอบ}}{\text{จำนวนผู้ตอบทั้งหมด}} \times 100 \\
 &= \frac{177 \times 100}{361} \\
 &= 49.03
 \end{aligned}$$

ตัวอย่างการคำนวณค่ามัชณิค เลขคณิต

$$\begin{aligned}
 \text{มัชณิค เลขคณิต } (\bar{X}) &= \frac{\sum fx}{n} \\
 n &\quad \text{แทนจำนวนกลุ่มตัวอย่าง } 164 \text{ คน} \\
 \sum fx &\quad \text{แทนผลรวมความถี่ที่คูณหน้าหักคะแนน} \\
 \sum fx &\quad \text{เป็น } (1 \times 5) + (2 \times 18) + (3 \times 29) + (4 \times 55) + (5 \times 57) \\
 \bar{X} &= \frac{633}{164}
 \end{aligned}$$

ตัวอย่างการคำนวณส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$\begin{aligned}
 S.D. &= \sqrt{\frac{\sum fx^2 - (\sum fx)^2/n}{n-1}} \\
 \sum fx^2 &\quad \text{แทนผลรวมของความถี่ที่คูณหน้าหักคะแนนยกกำลังสอง} \\
 &\quad \text{เป็น } (1^2 \times 5) + (2^2 \times 18) + (3^2 \times 29) + (4^2 \times 55) + (5^2 \times 57) \\
 (\sum fx)^2 &\quad \text{แทนผลรวมของความถี่ที่คูณหน้าหักคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง} \\
 &\quad \text{เป็น } [(1 \times 5) + (2 \times 18) + (3 \times 29) + (4 \times 55) + (5 \times 57)]^2 \\
 n &\quad \text{แทนจำนวนกลุ่มตัวอย่าง } 164 \text{ คน} \\
 S.D. &= \sqrt{\frac{2643 - (633)^2/164}{164 - 1}} \\
 &= \sqrt{\frac{2643 - 2443.23}{163}} \\
 &= \sqrt{1.226} \\
 &= 1.107
 \end{aligned}$$

ตัวอย่างการคำนวณค่า t-test

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2$$

$$H_1 : \mu_1 \neq \mu_2$$

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2(n_1-1) + s_2^2(n_2-1)}{n_1 + n_2 - 2} \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

$$t = \frac{3.24 - 3.05}{\sqrt{\frac{(3546-1)(.15)^2 + (2952-1)(1.21)^2}{6498 - 2} \left[\frac{1}{3546} + \frac{1}{2952} \right]}}$$

$$\begin{aligned} t &= \frac{0.19}{0.0280} \\ &= 6.62^* \end{aligned}$$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียน

นางเยาวรช บุญชัย เกิดวันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ.2501 ที่อ.เกอبلاغ เป็น
กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
เมื่อปีการศึกษา 2522 ปัจจุบันดำรงตำแหน่งอาจารย์ 1 ระดับ 4 โรงเรียนภาคสีประชาสรรษ
อ.เกอคลาลี จังหวัดนราธูรัตน์

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**